

הַאֲנָפָה

(מעובד מתוך "ילדי טבע הדברים", גיליון 63)

אַנְפָּה אַרְכַּת רַגְלִים טִיְלָה עַל שְׁפֵת הַנַּחַל. בְּמִים הַרְדוּדִים שָׁטוּ לָהֶם דָּגִים
שְׂמֵנִים מִן הַסּוּג הָאֶהוּב עָלֶיהָ בְּיוֹתֵר, אֲבָל הָאֲנָפָה לֹא הִיְתָה רְעֵבָה בְּאוֹתוֹ רָגַע,
לִכּוֹן לֹא טָרְחָה לַפְתּוֹחַ אֶת מַקּוּרָהּ הַחַד וְלִשְׁלוֹת אוֹתָם מִן הַמַּיִם.

כַּעֲבֹר זְמַן-מָה, כְּשֶׁחָשָׂה הָאֲנָפָה בְּרָעַב קַל, כָּבֵר הִיְתָה לְהַקֵּת דָּגִים אַחֲרֵת
לְרַגְלֶיהָ. הָיוּ אֵלֶּה דָּגִים בִּינוֹנִיִּים בְּגִדְלָם, אֲבָל לֹא טְעִימִים בְּמִיחָד. 5
הָאֲנָפָה הִחְלִיטָה לְחַכּוֹת. "עוֹד מַעֲט נִגִּיעוּ בְּנֻדָּאֵי דָּגִים טוֹבִים מֵהֶם, לֹא אָטַרַח
בְּשִׁבִיל אֵלֶּה," אָמְרָה לְעַצְמָהּ.

כַּעֲבֹר שָׁעָה קָלָה כָּבֵר הִיְתָה הָאֲנָפָה רְעֵבָה כְּהִנּוּ, אֲבָל בְּמִים שָׁחוּ רַק דָּגִיגִים
קִטְנִינִים, מִן הַסּוּג הַפְּשׁוּט... "אֵלֶּה אֵינָם שְׂוִים שְׂאֲכוּפִי אֶת צְנֹאֲרֵי לְמַעַנָם,"
אָמְרָה הָאֲנָפָה בְּגִאָוָה. 10

בְּסוּפוֹ שֶׁל דָּבָר, נֶאֱלָצָה הָאֲנָפָה לְהַסְתַּפֵּק בְּחִלְזוֹנוֹת וּבְתוֹלְעִים. דָּגִים – מְשׁוּם
סוּג – כָּבֵר לֹא נִרְאוּ בְּמִים, וְהַגְבֵּרֵת הַמְּפַנְקֵת הַסְתַּפְּקָה בְּמָה שְׂיִשׁ.